

ΑΡΙΘΜΟΣ: 1919/2019

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας

Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Μαρία-Ιωάννα Μαυρούκα την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών με την παρουσία της Γραμματέως Αναστασίας Καΐτσα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 15^η Ιανουαρίου 2019 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ των διαδίκων:

Της αιτούσας: _____ του _____, κατοίκου _____ (οδός _____, η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Παναγιώτη Σγούρα (ΑΜ ΔΣΑ 4126)

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν.3869/2010 και 748 παρ.2 ΚπολΔ): -1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία _____ που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία _____ και το διακριτικό τίτλο _____

, β) ως ειδική διάδοχος της _____ με την επωνυμία _____, όπως μετονομάσθηκε η Τράπεζα με την επωνυμία _____

, καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία _____ και γ) ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία _____

που εδρεύει στη _____ και είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα, νομίμως εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Ιωάννας Καλλιακούδα (ΑΜ ΔΣΑ 34914) -2. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας

με την επωνυμία > που εδρεύει στο και είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο -3. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

> που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον ειδικό εκκαθαριστή, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο -4. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο -5. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

> που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα -6. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

» και το διακριτικό τίτλο » που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, αυτοτελώς για τις δικές της απαιτήσεις και ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία », η οποία

παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Δήμητρας Κατεμή (ΑΜ ΔΣΑ 35733) -7. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

» και το διακριτικό τίτλο > που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο και -8. Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία

> που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του δικηγόρου Αγγελικής Τσέλλου (ΑΜ ΔΣΑ 24383).

Της κυρίως παρεμβαίνουσας: Ανώνυμης Εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις με την επωνυμία, ως μη δικαιούχου διαδίκου, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσα δυνάμει του υπ' αριθμ. 33095/20-11-2018 ειδικού πληρεξουσίου της εταιρείας απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο » και της από 19-10-2018 Σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης, επ' ονόματι και για λογαριασμό αυτής (εταιρείας απόκτησης) που κατέστη ειδική διάδοχος της εταιρείας απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις με την επωνυμία

> και το διακριτικό τίτλο > που εδρεύει στο Λουξεμβούργο και εκπροσωπείται νόμιμα, ήδη ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με

την επωνυμία _____, κατόπιν μεταβίβασης ληξιπρόθεσμων απαιτήσεών της δυνάμει της από 13-3-2018 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ αυτής και της εταιρείας απόκτησης _____ και εν συνεχεία δυνάμει της από 16-10-2018 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ αυτής _____ και της εταιρείας απόκτησης _____, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Δήμητρας Κατεμή (ΑΜ ΔΣΑ 35733).

Η αιτούσα με την από 17-6-2015 αίτησή της, διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης 2877/18-6-2015, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμο αρχικά η 21^η-3-2016 και κατόπιν αναβολής η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Κατά την προκείμενη δικάσιμο, μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

Ακολούθησε η συζήτηση, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά, το δε Δικαστήριο αφού:

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες με επίκληση από την αιτούσα με αριθμό 119725-6-2015, 1198/25-6-2015, 1223/29-6-2015, 1185/25-6-2015 και 1166/24-6-2015 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών, Κωνσταντίνου Κοττικιά, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της αίτησής της με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 21^{ης}-3-2016, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθών πιστώτριες ανώνυμες τραπεζικές εταιρείες

». Επομένως, εφόσον οι ανωτέρω δεν εμφανίστηκαν στην παρούσα δικάσιμο, πρέπει να δικαστούν ερήμην καθόσον η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο μετά από αναβολή, ισχύει ως κλήτευση ως προς όλους τους διαδίκους και δεν χρειάζεται νέα κλήτευση (άρθρο 226 παρ.4 Κ.Πολ.Δ).

Με το νόμο 4354/2015, όπως ισχύει μετά τις αλληπάλληλες τροποποιήσεις του, θεσμοθετήθηκαν ειδικές εταιρείες με αντικείμενο δραστηριότητας τη διαχείριση ή την απόκτηση απαιτήσεων από τραπεζικά δάνεια ή πιστώσεις σε καθυστέρηση ή μη, καθώς και την αναχρηματοδότηση αυτών, ως ένα μέτρο αντιμετώπισης του προβλήματος το οποίο έχει ανακύψει από τον μεγάλο όγκο των δανείων και πιστώσεων σε καθυστέρηση, που έχουν χορηγήσει πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα στην Ελλάδα. Ειδικότερα, ο ν. 4354/2015 διαχωρίζει ως δραστηριότητα πρώτον, τη διαχείριση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις και δεύτερον, την απόκτηση τέτοιων απαιτήσεων, προβλέπει δε τη χορήγηση άδειας από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως αρχή εποπτείας, των εταιρειών για διαχείριση απαιτήσεων από τραπεζικά δάνεια και πιστώσεις, όχι όμως και για την απόκτηση τέτοιων απαιτήσεων. Απαραίτητη επομένως προϋπόθεση για τη δραστηριοποίηση στον τομέα της απόκτησης απαιτήσεων συνιστά η προγενέστερη υπογραφή συμφωνίας ανάθεσης της διαχείρισης των απαιτήσεων που θα αποκτηθούν, από εταιρεία η οποία θα δραστηριοποιείται στον τομέα της διαχείρισης απαιτήσεων και θα έχει νομίμως αδειοδοτηθεί από την ΤτΕ. Υπό αυτή την έννοια, η διαχείριση απαιτήσεων συνδέεται με την απόκτησή τους, ακόμη και εάν η πρώτη δραστηριότητα θα ασκείται από διαφορετική εταιρεία από αυτή που θα ασκεί τη δεύτερη. Η αναγωγή, όμως, της σύμβασης σύμβασης διαχείρισης απαιτήσεων από την εταιρεία που θα αποκτά αυτές με άλλη εταιρεία, δηλαδή την εταιρεία διαχείρισης ως μεταβατικό διαχειριστή, σε προϋπόθεση για την ανάληψη δραστηριότητας από την πρώτη από τις ανωτέρω εταιρείες (εταιρεία απόκτησης), αποκλείει τη δυνατότητα συνδυασμού των δύο δραστηριοτήτων, απόκτησης και διαχείρισης, από την ίδια εταιρεία. Θα πρέπει πάντως να γίνει δεκτό ότι ακόμη και εάν οι εταιρείες απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις δεν αποτελούν άμεσο αντικείμενο προληπτικής εποπτείας από την ΤτΕ, η δραστηριοποίησή τους συνδέεται αναπόσπαστα με την ανάληψη της διαχείρισης αυτών των απαιτήσεων από αδειοδοτημένη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Επομένως, πρακτικά εναπόκειται σε αυτή την τελευταία εταιρεία να διασφαλίσει τη νομιμότητα της απόκτησης

της απαίτησης, ελέγχοντας, με αυτόν τον τρόπο, τη δραστηριότητα της εταιρείας με την οποία συμβάλλεται ως μεταβατικός διαχειριστής των απαιτήσεων που θα αποκτηθούν. Ο νομοθέτης για λόγους ταχύτητας και ευελιξίας μεταθέτει συνεπώς την εποπτεία των εταιρειών απόκτησης σε έναν εποπτευόμενο από την Τράπεζα της Ελλάδος φορέα, τις εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, οι οποίες εν προκειμένω ενεργούν ως μεταβατικοί διαχειριστές των εν λόγω απαιτήσεων. (βλ. Μούζουλας Σ., Ζητήματα από την εφαρμογή του Ν. 4354/15, όπως ισχύει μετά τους Ν. 4389/16 και 4393/16 για τις εταιρίες διαχείρισης ή απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, μελέτη δημοσιευμένη στο περιοδικό ΧρηΔικ 2016, 28 επ.). Το περιεχόμενο του όρου «διαχείριση» απαιτήσεων, όπως εξειδικεύεται στο άρθρο 2 παρ. 2 στ. β' Ν. 4354/2015, εντοπίζεται σε ενδεικτικά αριθμούμενες πράξεις με αντικείμενο την ίδια την απαίτηση, οι οποίες μπορεί να συνίστανται ιδίως στη νομική και λογιστική παρακολούθηση, την είσπραξη, τη διενέργεια διαπραγματεύσεων με τους οφειλότες των προς διαχείριση απαιτήσεων και τη σύναψη συμβάσεων συμβιβασμού κατά την έννοια των άρθρων 871-872 ΑΚ ή ρύθμισης και διακανονισμού οφειλών σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 1 Ν. 4224/2013. Στο πλαίσιο της διαχείρισης εντάσσονται εξάλλου και οι πράξεις που αναγράφονται στο άρθρο 2 παρ. 4 Ν. 4354/2015, όπως ισχύει: «οι Εταιρείες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. Ν. 4307/2014. Εφόσον ο Διαχειριστής συμμετέχει σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης, δηλαδή το πιστωτικό ίδρυμα. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι προϋπόθεση του κύρους της πώλησης απαιτήσεων (άρθρο 1 παρ. 1 περ. γ ν. 4354/2015, όπως ισχύει) είναι ο αποκτών να έχει υπογράψει με αδειοδοτηθείσα στην Ελλάδα «Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» σύμβαση διαχείρισης, τα δε δικαιώματα που απορρέουν από την μεταβίβαση μπορεί να ασκηθούν μόνον μέσω Εταιρείας Διαχείρισης, η οποία δεν εμφανίζεται προς τα έξω ως δικαιούχος της απαίτησης

αλλά ενεργεί στο όνομα και για λογαριασμό της εταιρείας απόκτησης που ανέθεσε σε αυτήν, μεταβατικό διαχειριστή, την διαχείριση των εν λόγω απαιτήσεων. Σε περίπτωση δε που στα πλαίσια αυτής της διαχείρισης, ο διαχειριστής προβεί σε διάθεση της απαιτήσης, εν όλω ή εν μέρει, π.χ. στο πλαίσιο συμβιβασμού, ενεργεί ως αντιπρόσωπος της εταιρείας απόκτησης και ως εκ τούτου η διάθεση αυτή ενεργεί αμέσως υπέρ ή κατά της εταιρείας απόκτησης (ΑΚ 211), ενώ, σε αυτόν (διαχειριστή) μετατίθεται εκ του νόμου νομιμοποιητική εξουσία να ασκεί κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνει σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια στα πλαίσια της διαχειριστικής του δραστηριότητας, ενεργώντας από δικονομική άποψη, ως μη δικαιούχος διάδικος (κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση). Ο νομοθέτης προβλέπει περιπτώσεις εξαιρετικής νομιμοποίησης κάθε φορά που κρίνει, ανάλογα με το προστατευόμενο συμφέρον, ότι υποκείμενο της πολιτικής δίκης, δηλαδή διάδικος, πρέπει να είναι άλλος από τον φορέα του ουσιαστικού δικαιώματος. Αυτό συμβαίνει μόνο εξαιρετικά και μπορεί είτε να εξυπηρετεί την προστασία συγκεκριμένων αλλότριων δικαιωμάτων είτε να συνάδει ή να επιβάλλεται από ορισμένα λειτουργήματα, όπως αυτό του συνδίκου της πτωχεύσεως, του εκκαθαριστή κληρονομίας ή του εκτελεστή διαθήκης. Ακόμη μπορεί να διευκολύνει την άρση μια αμφισβητήσεως για αλλότρια έννομη σχέση προς όφελος τρίτου, όπως π.χ. στην περίπτωση της πλαγιαστικής αγωγής. Έτσι, αν κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας λάβει χώρα τέτοια μεταβολή, ήτοι μεταβατική συμβατική ανάθεση της διαχείρισης των απαιτήσεων εκ μέρους της εταιρείας απόκτησης σε Εταιρείο Διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, συνεπεία μεταβίβασης των απαιτήσεων αυτών από το πιστωτικό ίδρυμα σε εταιρεία απόκτησης, τότε επέρχεται βίαιη διακοπή της δίκης, κατ' αναλογική εφαρμογή της περιπτώσεως α' του άρθρου 286 Κ.ΠολΔ. Η αναλογική εφαρμογή της ως άνω διατάξεως και συνακόλουθα η βίαιη διακοπή της δίκης γίνεται δεκτή στη θεωρία και νομολογία, όταν, δυνάμει ειδικής διατάξεως νόμου μετατίθεται η νομιμοποίηση του διαδίκου για τη διεξαγωγή δίκης σε άλλο πρόσωπο, που ήταν εκτός δίκης, ως δικαιούχος ή υπόχρεος διάδικος (ΑΠ 157/1994 Δνη 1995, 1059, ΑΓ 1377/1992 Δνη 1994, 1361, ΕφΚρ. 192/91 Δνη 1992, 1264). Επιπλέον, η αναλογική εφαρμογή της περιπτώσεως γ' του άρθρου 286 ΚΠολΔ επιλέγεται και σε άλλες περιπτώσεις μεταθέσεως της νομιμοποίησης, προκειμένου να παρασχεθεί ο απαιτούμενος χρόνος προσανατολισμού του εφεξής νομιμοποιούμενου να συνεχίσει την εκκρεμή δίκη Διαφωνία υπάρχει ως προς το ζήτημα αν η βίαιη διακοπή της δίκης, λόγω μεταβολής τη

νομιμοποιήσεως, από το δικαιούχο στο μη δικαιούχο διάδικο θα είναι αυτοδίκαιη, μη απαιτούμενης δηλαδή της γνωστοποιήσεως του σχετικού λόγου ή αν πρέπει να εφαρμοστεί εδώ το άρθρο 287 ΚΠολΔ και να γνωστοποιηθεί ο λόγος της διακοπής. Ορθότερη κρίνεται η γνώμη, η οποία δεν απαιτεί γνωστοποίηση της βίαιης διακοπής της δίκης, όταν ο λόγος της δεν είναι κάποιο πραγματικό γεγονός, που αφορά στα πρόσωπα των διαδίκων (ήτοι από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 286 ΚΠολΔ), τον οποίο το δικαστήριο δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να γνωρίζει χωρίς πρωτοβουλία κάποιου διαδίκου, αλλά η νομοθετική ρύθμιση που μεταβάλλει τη νομιμοποίηση του διαδίκου, αφού και το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη του τη συγκεκριμένη διάταξη, με την οποία επέρχεται μεταβολή στη νομιμοποίηση ανεξάρτητα από τη διαδικαστική συμπεριφορά των διαδίκων. Επομένως, την ανοιγείσα δίκη, μετά τη διακοπή της, την συνεχίζει ο κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενος πλέον διάδικος, ως μη δικαιούχος του ουσιαστικού δικαιώματος και της επίδικης απαίτησης διάδικος. Αντίθετα, σε περίπτωση που το πιστωτικό ίδρυμα εκχωρήσει, λόγω πώλησης, απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις σε εταιρεία προς την οποία έχει ήδη αναθέσει τη διαχείριση των εν λόγω απαιτήσεων, τότε το πιστωτικό ίδρυμα αφενός αποξενώνεται από την απαίτηση, η οποία εντάσσεται στην περιουσία του αποκτώντος φορέα και εκδοχεά των απαιτήσεων, αφετέρου δικαιούχος αυτών είναι πλέον η ως άνω εταιρεία, η οποία εισπράττει την απαίτηση, την διαθέτει και την διεκδικεί, δικαστικώς ή εξωδίκως, ιδίω δικαίω. Κάθε διάθεση και κάθε δικαστική ή εξώδικη διεκδίκηση της απαίτησης επιχειρείται από τον φορέα ιδίω ονόματι και ιδίω δικαίω και ενεργεί, όπως είναι ευνόητο, υπέρ και εναντίον (βλ. Ζ. Τσολακίδης, μεταβίβαση απαιτήσεων από μη εξυπηρετούμενα δάνεια, μελέτη δημοσιευμένη στο περιοδικό ΧρΙΔ Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου, τόμος 2016, σελ. 641). Στην περίπτωση αυτή, κατά την οποία επέρχεται μεταβολή στην ουσιαστική σχέση του μεταβιβάζοντος προς το επίδικο αντικείμενο, κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας καλείται σε εφαρμογή το άρθρο 225 παρ. 1 και 2 Κ.ΠολΔ κατά το οποίο: "η επέλευση της εκκρεμοδικίας δεν στερεί τους διαδίκους από την εξουσία να μεταβιβάσουν το επίδικο πράγμα ή να συστήσουν εμπράγματο δικαίωμα. Η μεταβίβαση του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος ή η σύσταση εμπράγματος δικαιώματος δεν επιφέρει καμία μεταβολή στη δίκη. Ο ειδικός διάδοχος έχει δικαίωμα να ασκήσει κύρια παρέμβαση". Στην έννοια της μεταβιβάσεως του επίδικου

πράγματος ή της εκχωρήσεως της επίδικης απαιτήσεως, οπότε επίδικο είναι το ενοχικό δικαίωμα και όχι το ίδιο το πράγμα, πρέπει να ενταχθεί δια διασταλτικής ερμηνείας κάθε περίπτωση ειδικής διαδοχής. Ως μεταβίβαση νοείται λοιπόν εδώ κάθε μορφή διαθέσεως του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος, που δεν ταυτίζεται πάντοτε με το αντικείμενο της δίκης, είτε αυτή γίνεται εκ του νόμου και αυτοδικαίως είτε με δικαιοπραξία του ιδιωτικού δικαίου, εκούσια ή αναγκαστική. Επομένως, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνον σε παράγωγο τρόπο κτήσεως του επίδικου αντικειμένου, ο δε ειδικός διάδοχος, ως τρίτος, μη διάδικος, προκειμένου να συμμετέχει στην ανοιγείσα έναντι των αρχικών διαδίκων δίκη θα πρέπει να παρέμβει. Δυσχερώς, επομένως, μπορεί να γίνει δεκτή η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 225 ΚΠολΔ, όταν διαρκούσης της εκκρεμοδικίας η επελθούσα μεταβολή αφορά τη νομιμοποιητική εξουσία των διαδίκων και μόνο, χωρίς δηλαδή οποιαδήποτε άλλη μεταβολή στην ουσιαστική νομιμοποίηση, λόγω μεταβίβασης της ουσιαστικής σχέσεως των διαδίκων προς το επίδικο αντικείμενο, γεγονός το οποίο συνιστά, πάντως, το βασικό αντικείμενο ρυθμίσεως του άρθρου 225 ΚπολΔ.

Με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, ζητεί τη διευθέτησή τους από το δικαστήριο, κατά το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο με την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση του ακινήτου που χρησιμοποιεί ως κύρια κατοικία της.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, όπως παραδεκτό συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε κατ' άρθρα 236 και 745 Κ.Πολ.Δ με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της αιτούσας και με τις έγγραφες προτάσεις της αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του δικαστηρίου (άρθρο 3 του Ν 3869/2010) στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία της η ως άνω οφειλέτης κα σύμφωνα με την ειδική διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 έως 781 σε συνδ. με το άρθρο 3 του Ν. 3869/2010. Για το παραδεκτό της αιτήσεως προσκομίζονται τα απαιτούμενα έγγραφα του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 καθώς και αυτά για την επικαιροποίηση του φακέλου που κατατέθηκαν εμπρόθεσμα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου. Επίσης, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί σε προγενέστερο χρόνο απόφαση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές της (άρθρο 1: παρ.2 Ν.3869/2010). Περαιτέρω η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένων των

περί του αντιθέτου ισχυρισμών των παρισταμένων διαδίκων, καθόσον περιέχει τα απαραίτητα για τον έλεγχο της νομικής και ουσιαστικής της βασιμότητας στοιχεία κατά το άρθρο 1 ν. 3869/2010. Τα μη αναφερόμενα στοιχεία, είναι αντικείμενα απόδειξης και ανταπόδειξης κατά την έρευνα της ουσιαστικής της βασιμότητας και ειδικότερα της συνδρομής των όρων υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του ν.3869/2010, καθόσον, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 744,745,751 Κ.Πολ.Δ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκουσίας δικαιοδοσίας ως μέσου προστασίας, κυρίως δημοσίας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργό συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης και επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, στο δε Ειρηνοδικείο και προφορικά κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρθρο 115 παρ.3 Κ.Πολ.Δ), εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ.2 Κ.Πολ.Δ. Είναι δε νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,4,5,6 παρ.3, 8, 9 και 11 του ίδιου ως άνω νόμου. Επομένως, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των πιστωτών της πρέπει η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης, η ανώνυμη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις με την επωνυμία _____, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά της δίκης και με τις προτάσεις της που κατατέθηκαν επί της έδρας, άσκησε κύρια παρέμβαση, επικαλούμενη έννομο συμφέρον ως μεταβατικός Διαχειριστής των απαιτήσεων της εταιρείας με την επωνυμία _____

και το διακριτικό τίτλο _____, ειδικής διαδόχου της εταιρείας απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις με την επωνυμία _____ και το διακριτικό τίτλο _____ και ήδη ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας _____, δυνάμει της από 13-3-2018 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ αυτής και της εταιρείας απόκτησης _____ και εν συνεχεία δυνάμει της από 16-10-2018 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων μεταξύ αυτής και της εταιρείας απόκτησης _____, η διαχείριση των οποίων ανατέθηκε σε αυτήν _____, νομίμως αδειοδοτηθείσα από την ΤτΕ εταιρεία διαχείρισης, η οποία

ενεργεί δυνάμει του ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 33095/20-11-2018 ειδικού πληρεξουσίου της > και της από 19-10-2018 μεταβατικής Σύμβασης Ανάθεσης Διαχείρισης, ως εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντιπρόσωπος και αντίκλητός της). Με αυτό το περιεχόμενο, η ως άνω παρέμβαση, η οποία έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρ. 54§1 εδ. β' ΠτΚ), είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι η παρεμβαίνουσα είναι ήδη διάδικος, κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενη, υπεισερχόμενη στη δικονομική θέση της εταιρείας απόκτησης και ειδικής διαδόχου της και της και δεν είναι τρίτη, όπως απαιτείται για την άσκηση παρέμβασης, σύμφωνα με τα άρθ. 79 επ. ΚΠολΔ και τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, κατά την οποία δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής του άρθρου 225 Κ.ΠολΔ., κάτι που θα συνέβαινε σε περίπτωση ειδικής διαδοχής του Διαχειριστή λόγω μεταβίβασης σε αυτόν των ως άνω απαιτήσεων. Ωστόσο οι ισχυρισμοί της διαχειρίστριας εταιρείας που περιέχονται στο κατατεθέν δικόγραφο με τον τίτλο «Προτάσεις-Κύρια Παρέμβαση», στηριζόμενοι στο άρθρο 1 του ν. 3869/2010 θα ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως αλλά και κατόπιν σχετικού αιτήματος της ως άνω εταιρείας, αφού η τελευταία έχει λάβει στη συγκεκριμένη δίκη την ιδιότητα του διαδίκου.

Οι παριστάμενες καθόν πιστώτριες της αιτούσας της αιτούσας και η μη δικαιούχος διάδικος διαχειρίστρια εταιρεία, πρόβαλαν τις ενστάσεις δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής και καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος της, όπως ειδικότερα τις ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν. Οι ενστάσεις αυτές παραδεκτά προβάλλονται (αρθ. 262, 263 Κ.Πολ.Δ) και είναι νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 και πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω αν είναι και κατ' ουσίαν βάσιμες.

Από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης της αιτούσας στο ακροατήριο, η οποία περιλαμβάνεται στα με τον ίδιο αριθμό με την παρούσα απόφαση, πρακτικά δημόσια συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, των εγγράφων που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, όσων εξέθεσαν προφορικά και γραπτά ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους και των διδαγμάτων της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα, αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης: Η αιτούσα γεννήθηκε το έτος 1953, είναι χήρα από το έτος 1988, έχει έναν ενήλικο γιό, έγγαμο και οικονομικώς ανεξάρτητο και κατοικεί μαζί με το γιό της και τη σύζυγό του σε διαμέρισμα

ιδιοκτησίας της, το οποίο βρίσκεται στη; Η ανωτέρω είναι συνταξιούχος του Δημοσίου με καθαρές μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές ύψους 1.375,20 ευρώ προερχόμενες από κύρια σύνταξη, σύνταξη χηρείας και από το μέρισμα Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών υπαλλήλων. Η αιτούσα συνταξιοδοτήθηκε το Μάρτιο του έτους 2010 λαμβάνοντας εφάπαξ εισόδημα ύψους 58.000 ευρώ, ενώ, προ της συνταξιοδοτήσεώς της εργάστηκε στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Από την παράθεση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων και των δηλώσεων φόρου εισοδήματος που προσκομίζει η αιτούσα προκύπτει ότι το ατομικό της εισόδημά ανερχόταν κατά μέσο όρο σε 30.000 ευρώ ετησίως, έως το έτος 2012. Συγκεκριμένα, το εισόδημα της αιτούσας ανήλθε σε 25.740,87 € το έτος 2003, 27.994,54 € το έτος 2006, 31.626,56 € του έτος 2007, 34.558,02 € το έτος 2008, 33.473,26€ το έτος 2009, 27.835,35 € το έτος 2011, εν συνεχεία μειώθηκε και ανήλθε σε 24.667,12 € το έτος 2012, 20.851,04 € το έτος 2013, 20.323,81 € το έτος 2013, 20.143,50 € το έτος 2014 και σε 19.452,66 € το έτος 2015.

Από τις προσκομιζόμενες δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης (Ε9) σε συνδυασμό με τη δήλωση ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) έτους 2018 προκύπτει ότι η αιτούσα είναι δικαιούχος εμπράγματος δικαιώματος πλήρους κυριότητας σε ποσοστό 100% ενός διαμερίσματος έκτου ορόφου επιφάνειας κυρίων χώρων 77 τ.μ. και βοηθητικών 17 τ.μ., έτους κατασκευής 2006, το οποίο βρίσκεται στη επί της οδού αρ. Η αντικειμενική αξία του δικαιώματος της αιτούσας επί του ακινήτου αυτού, του οποίου ζητείται η εξαίρεση από τη ρευστοποίηση, επειδή χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της, ανέρχεται στο ποσό των 73.968 €.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με τη τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, εκτός των εμπραγμάτως ασφαλισμένων οφειλών, ο εκτοκισμός των οποίων συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο εκδόσεως της παρούσας απόφασης (άρθρο 6 παρ. 3 ν. 3869/2010). Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές της αιτούσας ανέρχονται στο ποσό των 549.214,11 €. Συγκεκριμένα η αιτούσα οφείλει: 1) Στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία 25.455,7 € από 1) την υπ' αριθμ. 4999543032638003 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής

κάρτας (1.933,29 €), 2) την υπ' αριθμ. 4999543032638003 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας (2.853,93 €) και 3) την υπ' αριθμ. 0921900022 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας (20.668,48 €). Η ανωτέρω υπό στοιχ. 1.3 απαίτηση της καθής είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης σε βάρος της κύριας κατοικίας της αιτούσας. 2) Στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία

2.036,15 € από την υπ' αριθμ. 930060272001 σύμβαση καταναλωτικού δανείου 3) Στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία

5.436,08 € από την υπ' αριθμ. 939999990008438 σύμβαση καταναλωτικού δανείου 4) Στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία
13.961,90

€ από την υπ' αριθμ. 5266407247186 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας 44.865,05 €

5) Στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία » 292.226,15

€ από 1) 4556440004714604 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας (3.902,41 €), 2) την υπ' αριθμ. 199812080100 σύμβαση καταναλωτικού δανείου (2.395,09 €), 3) την υπ' αριθμ. 3468305 σύμβαση στεγαστικού δανείου (139.380,23 €), 4) την υπ' αριθμ. 3446601 σύμβαση στεγαστικού δανείου (80.178,65 €) και 5) την υπ' αριθμ. 1237393 σύμβαση στεγαστικού δανείου (66.369,77 €). 6) Στην εταιρεία με την επωνυμία

» και το διακριτικό τίτλο
ειδικής διαδόχου της εταιρείας » και της τελευταίας ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας

173.931,88 € από 1) την υπ' αριθμ. 00269111960296403 σύμβαση καταναλωτικού δανείου Β. 453,30 €, απαίτηση εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης σε βάρος της κύριας κατοικίας της αιτούσας 2) την υπ' αριθμ. 00269111960945558 σύμβαση καταναλωτικού δανείου (13.975,04 €) και 3) την υπ' αριθμ. 002691119602462834 σύμβαση καταναλωτικού δανείου (14.146,34 €).

Τις ανωτέρω υπό στοιχ. 6.1., 6.2. και 6.3. απαιτήσεις μεταβίβασε στην εταιρεία «Η3Ρ», με την από 16-10-2018 σύμβαση Πώλησης και Μεταβίβασης Απαιτήσεων, η εταιρεία απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις », ειδική διάδοχος της τραπεζικής εταιρείας

7) Στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία

10.004,17 € από 1) την υπ' αριθμ. 91109609455603 σύμβαση καταναλωτικού δανείου (9.770,39 €) και 2) την υπ' αριθμ. 92019604655892 σύμβαση στεγαστικού δανείου (233,78 €). 8) Στο ν.π.δ.δ. με την

9/6

επωνυμία

175.655 € από την υπ' αριθμ.

1/112909 σύμβαση στεγαστικού δανείου. Η ανωτέρω υπό στοιχ. 7 απαίτηση του καθού είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη με υποθήκη σε βάρος της κύριας κατοικίας της αιτούσας.

Ο κύριος όγκος του χρέους της αιτούσας προέρχεται από ένα στεγαστικό δάνειο που έλαβε το έτος 2009 για την αγορά της κύριας κατοικίας της καθώς και από καταναλωτικής φύσεως τραπεζικά προϊόντα, καταναλωτικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες που έλαβε κατά τα έτη 1988 και 1992 για την κάλυψη έκτακτων οικογενειακών αναγκών που ανέκυψαν συνεπεία του θανάτου του συζύγου της. Περαιτέρω, τμήμα του χρέους της αιτούσας προέρχεται από σύμβαση εγγυήσεως σε καταναλωτικό και στεγαστικό δάνειο που έλαβε ως πρωτοφειλέτης ο πεθερός του γιού της για την οικονομική ενίσχυση της επιχείρησης του γιού της. Ο δανεισμός της αιτούσας ξεκίνησε το έτος 1988 και ολοκληρώθηκε το έτος 2009, όταν δηλαδή η τελευταία εξακολούθησε να εργάζεται ως δημόσιος υπάλληλος με καθαρές μηνιαίες αποδοχές ύψους 2.800 ευρώ. Κατά τα προαναφερόμενα έτη δανεισμού το ατομικό της εισόδημα ήταν αρκούντως ικανοποιητικό και επαρκούσε για την αποπληρωμή της ενήμερης δόσης των ως άνω δανείων, ύψους περίπου 1.800 ευρώ. Σημειώνεται ότι η αιτούσα επί σειρά ετών είχε σταθερή εργασία με ικανοποιητικές αποδοχές, οι οποίες έως το έτος συνταξιοδοτήσεώς της (2010) είχαν ανοδική πορεία, αφού, ειδικά κατά τη πενταετία 2004 έως και 2009 αυξήθηκαν συνολικά κατά 8.000 ευρώ, ήτοι η ετήσια αύξηση του εισοδήματός της ανήλθε κατά μέσο όρο σε 1.600 ευρώ. Οι προς ρύθμιση πιστώσεις χορηγήθηκαν στην αιτούσα από τις καθών διαδοχικά και ανάλογα με το ύψος του εισοδήματός της από την εργασία της, η ανοδική πορεία του οποίου ενίσχυε την πιστοληπτική της ικανότητα για κάθε περαιτέρω δανειοδότησή της. Με αυτά τα οικονομικά και εισοδηματικά δεδομένα η αιτούσα υπήρξε συνεπής ως προς την εξυπηρέτηση του χρέους της από το χρόνο ανάληψής του έως το έτος 2015, όταν περιήλθε σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής, λόγω της μείωσης του εισοδήματός της. Η κατ' εκείνο το χρόνο μείωση του ατομικού της εισοδήματος ανήλθε σε ποσοστό άνω του 40% συγκριτικά με το αντίστοιχο εισόδημα προηγούμενων ετών και κυρίως των ετών δανεισμού και εξυπηρέτησης της οφειλής. Η αδυναμία ωστόσο της αιτούσας να ανταποκριθεί προσηκόντως στην εξυπηρέτηση του χρέους της ήταν ήδη εμφανής από το

έτος 2011, όταν για πρώτη φορά μειώθηκε το εισόδημά της εξαιτίας των περικοπών που επιβλήθηκαν επί των συντάξιμων πλέον αποδοχών της. Η μείωση του εισοδήματός της συνδυάστηκε με το κατ' εκείνο το χρόνο (2011) διαπιστούμενο πρόβλημα της υγείας της, για την αντιμετώπιση του οποίου υπεβλήθη σε χειρουργική επέμβαση, κλινικές εξετάσεις και ειδική φαρμακευτική αγωγή, το κόστος των οποίων ανήλθε σε 14.000 ευρώ και καλύφθηκε από το εφάπαξ εισόδημα που αυτή είχε λάβει κατά το προηγούμενο έτος. Κατά τα προαναφερόμενα έτη (2010, 2011) η αιτούσα εξακολούθησε τις πληρωμές προς τις πιστώτριές της, παρά τη ταμειακή δυσχέρεια που αντιμετώπιζε, αναλώνοντας μέρος του ως άνω εφάπαξ. Η διαρκής όμως μείωση του εισοδήματός της, κατά τα επόμενα έτη, ήτοι από το έτος 2012 και ένθεν, σε συνδυασμό με την αύξηση του κόστους διαβίωσης, δεδομένης της υπερκοστολόγησης αγαθών πρώτης ανάγκης και της επιβολής πρόσθετων μέτρων φορολόγησης, εξάντλησαν κάθε χρηματικό απόθεμα που η αιτούσα διέθετε και την οδήγησαν σταδιακά σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής. Τα παραπάνω απρόβλεπτα γεγονότα είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη ανατροπή των οικονομικών δεδομένων και του προϋπολογισμού της για την αποπληρωμή των δανειακών της υποχρεώσεων, λόγω έλλειψης επαρκούς ρευστότητας για τη σύγχρονη κάλυψη των μηνιαίων δόσεων των ως άνω δανείων και των βιοτικών της αναγκών. Από την προαναφερόμενη εισοδηματική κατάσταση της αιτούσας και από όσα η ίδια κατέθεσε εξεταζόμενη στο ακροατήριο προέκυψε ότι η μείωση του εισοδήματός της ήταν ο κύριος λόγος που αυτή περιήλθε σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των δανειακών της υποχρεώσεων. Επομένως, ούτε η υπερχρέωση ούτε η αδυναμία της να ανταποκριθεί έως και σήμερα στις δανειακές της υποχρεώσεις οφείλονται σε δόλο, ενώ η προσπάθεια της να ρυθμίσει τα χρέη της δεν περιέχει κανένα στοιχείο καταχρηστικής συμπεριφοράς. Το ελάχιστο μηνιαίο κόστος διαβίωσης της αιτούσας ανέρχεται κατά την εκτίμηση του Δικαστηρίου και σύμφωνα με το κοστολόγιο διαβίωσης που η ίδια παραθέτει στην αίτησή της, στο ποσό των 670 ευρώ για την αντιμετώπιση των βιοτικών της αναγκών, για διατροφή, θέρμανση, ΔΕΗ, ύδρευση, ιατροφαρμακευτικές δαπάνες, ανελαστικές δαπάνες προ Δ.Ο.Υ κλπ. Επομένως, το προς διάθεση προς τους πιστωτές της ποσό για την εξυπηρέτηση του χρέους της ανέρχεται σε 705 ευρώ μηνιαίως. Δεδομένου του ότι πλην της κύριας κατοικίας, της οποίας η αιτούσα ζητεί τη διάσωση, η ανωτέρω δεν διαθέτει άλλα περιουσιακά στοιχεία για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών της, το δικαστήριο πρέπει να προβεί

σε ρύθμιση μηνιαίων καταβολών από τα εισοδήματά της για χρονικό διάστημα πέντε ετών, προς μερική εξόφληση των οφειλών της (άρθρ. 8 παρ. 2 εδ. 1 Ν. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρ. 16 παρ. 2 Ν. 4161/2013), αφού ελήφθησαν υπόψη το σύνολο του χρέους, και οι οικονομικές της δυνατότητες. Έτσι λοιπόν θα πρέπει να προσδιορισθούν μηνιαίες καταβολές ύψους 705€, το οποίο θα διανέμεται συμμετρικά μεταξύ των παραπάνω αναφερόμενων πιστωτών της. Μετά τις ως άνω καταβολές και κατά τη λήξη της πενταετίας η αιτούσα θα έχει καταβάλλει συνολικά το ποσό των 42.300 € από την ανωτέρω αιτία.

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του αρ. 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 62 του ν. 4549/2018, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, θα πρέπει να γίνει ρύθμιση για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των καθών η οποία, θα ανέλθει σε συνολικό ποσό που αντιστοιχεί σε ποσοστό 80% της αντικειμενικής αξίας του δικαιώματός της επ' αυτής, δηλαδή στο ποσό των $(73.968 \times 80\% =) 59.174,4$ ευρώ. Η αξία δε του δικαιώματος της αιτούσας επί της παραπάνω κατοικίας δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για άγαμους φορολογούμενους (200.000 €), προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτείται για την εξαίρεση της από την εκποίηση, σύμφωνα με τη διάταξη του αρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το νόμο εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος. Ο χρόνος της τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού, πρέπει να οριστεί σε επτά (7) έτη, ήτοι 84 μηνιαίες δόσεις, των **704,45 €** η κάθε μία, αφού συνεκτιμήθηκαν το ύψος της συνολικής της οφειλής, η ηλικία της και οι οικονομικές της δυνατότητες όπως προσδιορίστηκαν παραπάνω. Δεδομένου του ότι το ποσό της παραπάνω ρύθμισης των χρεών της αιτούσας (άρθρο 8 παρ. 2 ν. 3869/2010) ισούται με αυτό της παρούσας ρύθμισης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της (άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010), δεν τίθεται ζήτημα κατανομής των μηνιαίων δόσεων της ρύθμισης του αρθ. 8 παρ. 2 και αυτής του αρθ. 9 παρ. 2 κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της πρώτης ρύθμισης (πενταετία). Επομένως, οι δύο ρυθμίσεις θα ισχύσουν διαδοχικά, οι δε μηνιαίες δόσεις για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα αρχίσουν να καταβάλλονται πέντε (5) χρόνια μετά τη

δημοσίευση της παρούσας απόφασης, προκειμένου αφενός η αιτούσα να μην επιβαρυνθεί με καταβολές ποσού μεγαλύτερου αυτού που ορίστηκε από το δικαστήριο με εισοδηματικά κριτήρια στα πλαίσια της ρύθμισης του αρθ. 8 παρ. 2, αφετέρου η εμπραγμάτως εξασφαλισμένες πιστώτριες της να λάβουν κατά τη διάρκεια της ρύθμισης του άρθ. 8 παρ. 2 ποσό ανάλογο μ' αυτό του ανταλλάγματος της διάσωσης, τηρουμένων των αναλογιών της σύμμετρης ικανοποίησης του άρθρου 8 παρ. 2 που διατηρήθηκε σε ισχύ. Από τις καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθεί προνομιακά το υπόλοιπο, που θα έχει απομείνει μετά την ολοκλήρωση των καταβολών από την πρώτη ρύθμιση, της εμπραγμάτως εξασφαλισμένης απαιτήσεων του καθού ν.π.δ.δ.

Μετά δε την εξάντληση του ποσού με το οποίο συμπληρώνεται το ποσοστό επί της αντικειμενικής αξίας του δικαιώματος της αιτούσας επί της άνω κατοικίας, της οποίας ζητείται η εξαίρεση από την εκποίηση, η αιτούσα απαλλάσσεται από το υπόλοιπο των χρεών της, καθώς δεν μπορεί από το νόμο να επιβληθεί άλλη υποχρέωση σε αυτόν.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσας εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας. Η απαλλαγή από τα χρέη της έναντι των πιστωτών της, τα οποία περιλαμβάνονται στην παρούσα απόφαση θα επέλθει κατά νόμο (αρ. 11 παρ.1 του Ν.3869/2010) υπό τον όρο της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεών της. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Συνεκδικάζει ερήμην της δεύτερης, τρίτης, τέταρτης, πέμπτης και έβδομης των καθών πιστωτριών και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων την αίτηση και τη κύρια παρέμβαση
- Απορρίπτει την κύρια παρέμβαση
- Απορρίπτει την αίτηση ως προς τη δεύτερη των καθών πιστωτριών και δέχεται αυτήν εν μέρει ως προς τους λοιπούς διαδίκους
- Καθορίζει τις μηνιαίες επί πενταετία καταβολές της αιτούσας προς τους πιστωτές της στο ποσό των 705 €, το οποίο θα διανέμεται συμμετρικά μεταξύ τους και θα καταβάλλεται μέσα στο πρώτο τρίμηρο κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον πρώτο μετά τη δημοσίευση της απόφασης μήνα.

-Εξαιρεί από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας ήτοι ένα διαμέρισμα έκτου ορόφου επιφάνειας κυρίων χώρων 77 τ.μ. και βοηθητικών 17 τ.μ., έτους κατασκευής 2006, το οποίο βρίσκεται στη [] , επί της οδού [] και του οποίου η αιτούσα είναι δικαιούχος εμπράγματος δικαιώματος πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 100%.

-Επιβάλλει στην αιτούσα να καταβάλει για τη διάσωση της άνω κατοικίας της το ποσό των 59.174,4 € που θα καταβληθεί, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, σε 84 μηνιαίες δόσεις των 704,45 € η κάθε μία. Η καταβολή των δόσεων αυτών θα γίνεται μέσα στο πρώτο τρίμηνο κάθε μήνα και ορίζεται να ξεκινήσει την 1η ημέρα του πρώτου μήνα μετά την πάροδο πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, θα γίνει δε χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας.

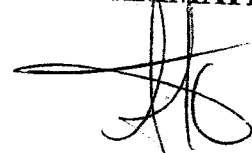
Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στην Αθήνα στο ακροατήριο του, στις 29-3-2019.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Μαρία-Ιωάννα Μαυρούκα

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αναστασία Καΐτσα

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

